

ud af en god Villie, har handlet uheldigt, ud fra den kendte Læresætning, at blind Iver skader.

Det ærede Medlem omtalte Fru Bransholms Pension paa 600 Kr., som hun faar gennem „Hebron“. Jeg maa derom bemærke, at det blev jo en Art Kompromis mellem forskellige Kræfter indenfor dette Ting, at Fru Bransholm skulde have disse 600 Kr. gennem „Hebron“, altsaa ikke som en direkte Pension. Det ærede Medlem, som var Ordfører for Reformpartiet den Gang for den Del af Finansloven, vil erindre dette. Jeg erindrer det meget vel, og andre Finansudvalgsmedlemmer ville ogsaa erindre det. Og Forslaget om de 600 Kr. blev for saa vidt enstemmigt ført igennem her i dette Ting, som der ikke, ej heller af det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe), blev krævet Afstemning angaaende denne Bevilling. Nu at vende tilbage til dette Spørgsmaal synes jeg ikke, der er god Mening i, naar der ikke foreligger aldeles tvingende Omstændigheder, der tale derfor.

Det ærede Medlem omtalte et Straffe-regulativ, som giver Ret til at tildele de vanartede Børn, Børnene paa de Hjem, hvor de værste Børn anbringes, 25 Slag Rotting og Fængsel med Indskrænkning i Kostens Art. Jeg skal dertil sige, at jeg synes, at en Straf af 25 Slag Rotting til et Barn er ganske overordentlig haard, og jeg tror ikke, at en saadan Strafs Anvendelse i og for sig kan virke heldigt. Det er muligt ad administrativ Vej at gribe ind paa dette Punkt, og jeg er betænkt paa at gøre det, men jeg maa dog tage det Forbehold, at jeg mener, at overfor saadanne vanartede Børn bør Truselen om en legemlig Revselse staa i Baggrunden som noget, der *kan* indtræffe, for der kan være Dreng, for hvem dette alligevel til syvende og sidst er det, som bliver respekteret. En anden Ting er, at dette Regulativ maaske nok bør noget ændres.

Det ærede Medlem fremdrog en Sag vedrørende de 2 af Vidnerne i den Davidsenske Sag, idet det ærede Medlem sagde, at der var blevet udtaget Appelstævning, og at de 2 andre Vidner — foruden ham, der nu forleden Dag blev dømt af Højesteret — nu ogsaa skulde for Højesteret. Det har ikke været mig muligt paa skriftlig Forespørgsel endnu at faa Svar paa, hvorvidt det Rygte om, at saadan Appelstævning er udtagen, er rigtigt. Det er derfor muligt, at det kun er Bladrygter, men efter det Forløb, som hele denne Sag har faaet, anser jeg det for rigtigst, at man nu

søger at bringe det hele til en Afslutning, og jeg for mit Vedkommende billiger ikke denne Appel, og jeg tror at ville være i Stand til at hindre dens Udførelse, hvis der overhovedet er begyndt paa den, hvad jeg har Grund til at betvivle.

Det er mig ikke muligt at komme ind paa alle Enkeltheder i det overordentlig indgaaende Foredrag, det ærede Medlem holdt. Jeg maa dog overfor en Bemærkning om, at der anvendes uniformerede Betjente til Afhentning af Børn, sige, at man bestræber sig for i videst muligt Omfang ikke at gøre det, og disse Bestræbelser skulde blive støttede fra min Side.

Det ærede Medlem vilde gerne have, at alle Rigsdagsmænd skulde have et Kort til Vridsløselille. Jeg ved ikke, om det er noget almindeligt Begær. Hvis Fængslerne ikke vare saa overfyldte, skulde det være mig en stor Fornøjelse, om jeg kunde stille en Celle til Disposition for ethvert Medlem, som vilde ønske at tilbringe nogle rolige Timer derude, thi det maa jo være et overordentlig roligt Liv, man fører derude. Jeg maa for Resten sige til det ærede Medlem, at jeg har en Gang, inden det Albertiske Forbud blev udstedt, haft Lejlighed til at aflægge et Besøg paa Vridsløselille, og jeg fik ved dette Besøg det Indtryk, at Forholdene derude vare ganske overordentlig gode for Fangerne. Jeg blev overrasket ved saa store Indrømmelser, man gjorde Fangerne derude, at man f. Eks. tør betro Fanger, der sidde i en Celle i Vridsløselille for at have begaaet Rovmord, at have Snedker- og Smedeværktøj inde i deres Celle, store Stemmejern og store Hammere osv., for at de kunne beskæftige sig. Det er dog at gaa ret vidt, og det har jeg set man gør. I det hele taget synes man at gøre, hvad man kan, for at Fangerne kunne være beskæftigede derude paa en Maade, som tilfredsstiller deres Tilbøjelighed. Jeg vil tilbyde det ærede Medlem, saa snart der falder nogen Ro over Forhandlingerne her, at vi sammen tage ud og se paa Vridsløselille, og saa skal jeg bidrage, hvad jeg i min nuværende Stilling formaar, for at intet forbliver skjult for det ærede Medlem, som han har berettiget Grund til at ønske at faa at se. (*Sabroe*: De vil vel ikke have, at vi skulde blive der?) Nej, jeg vil skam herind igen, og jeg vil heller ikke efterlade det ærede Medlem derude, dertil sætter jeg alt for megen Pris paa ham, det ærede Medlem tager ganske fejl, naar han tror, at jeg vil lokke ham i en Fælde eller i en Celle, det er paa ingen Maade